

ЧЕТВЪРТО ДѢЙСТВІЕ

Явленіе I

ПОЛИФОНТЪ ЕРОКСЪ

Полифонтъ. — Обхожданіята ѝ правятъ ма да вѣрвамъ че тя е узнала убійцѣтъ на сонруга си, защото сѣрдцето ѝ отказва всичкитѣ ми желанія. Нѣ защо ми е сѣрдцето ѝ когато нѣмамъ полза освѣнъ отъ рѣкѣтъ ѝ. Женидбата която слѣдъ малко трѣба да ся испълни, ще ми покори майката и сынѣтъ, и чрѣзъ свѣтійтъ този възель който полага Мерона въ рѣцетѣ ми ще ми я направи робиня полезна на намѣреніето ми. (на ероксъ) ты който сега наскоро прыказва съ убійцѣтъ, какво мислишь зарадъ него?

Ероксъ. — Нищо го не обѣзпокоява; макаръ да бѣде толкози простъ въ разговоритѣ си, то, той е постоянь и неизменливъ, смѣртѣтъ не смутява никѣкъ непостежимата му душа. Слесахъ ся, Господарю, защото не ся надѣвахъ никѣкъ да видя такава една дѣрзость въ единъ простъ человекъ като него. Исповѣдвамъ ви какво че и азъ същъ го очудвамъ и съжелявамъ.